

Fogadalomtétel – szülői szemmel

Pedagógusként is látom, hogy az iskolai közösség milyen fontos szerepet játszik a gyerekek életében. Ezért is tartottam fontosnak, hogy olyan iskolai közösségben élje napjait a gyermekem, ahol a keresztyén értékrend fontos. A fogadalomtétellel ő is kifejezte ezt a szándékát, bár a szövegből még a szülők, tanárok és társak tiszteletén kívül nem sokat értett csak némi magyarázással. A sál átvétele számára is az iskola közösségéhez való tartozás élményét nyújtotta.

Azt is fontosnak tartom, hogy a mai rohanó világban időnként álljunk meg, és adjunk ünneplés keretét számunkra fontos dolgoknak.

Sipos-Füle Metta Zita anyukája 1.b

Elsőszülött nagylányunk kezdte meg idén az első osztályt az iskolában, s különleges alkalmon kóstolhattunk bele a családi vasárnapok ízébe: szeptember végén csemetéink fogadalmat tettek! Újszerű és különleges volt ez az alkalom számomra, általános iskolában nem tudok hasonlóról: egyszerre idézi fel a gólyaavatók, diplomaosztók, - vagy egyházi keretek között maradvák - a keresztlő és konfirmáció hangulatát is. Mintha e két utóbbi közti lépcsőfokot tettük volna meg: már nem a szülő, hanem maga a kisgyermek vállal felelősséget, s mi felnőtként legbelül tudjuk: jó úton járunk. Éppen ettől megható és felemelő, hiszen az iskola ezzel is értéket közvetít a kisgyerekek felé: az „ígéret kötelez”, vagy az ő nyelvükön szólva „az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó”. S mindez abban is példaértékű, hogy a fogadalmat nemcsak a kisdíákok, de az új dolgozók is magukénak vallották: szülőként ebben én egy testvéri közösséget is láttam. Ezt szimbolizálja a kapott sál vagy nyakkendő. E szeptemberi vasárnap után napokig az egyik ott hallott dalt dudorásztunk a kislánnyommal: „Oly boldoggá tett, oly boldoggá tett, örvendezek, mert oly boldoggá tett....”.

Hegedüsné B.Szilvia szülő, 1.a.

Szép idővel, napsütéssel elérkezett a mindannyiunk által várt szeptemberi vasárnap.

A kislányok - megannyi kis veréb a padon - már közelebb húzódtak egymáshoz, mint pár hete az évnnyitó előtt, nemhiába, az együtt töltött három hét az iskolapadban már nagy idő! Fogadalomtételre készülnek, izgulnak... de nem egyedül, hanem már együtt, mint 1/b osztály. És ez az idő múlásával csak egyre erősebb lesz, jó ide tartozni, jó a Közösség része lenni, amit ők is napról-napra, hétről-hétre egyre inkább átélnek és átéreznek. Meghatottan nézzük őket, amint belépnek a templomba. Jézusra bíztuk őket, mint annak idején Anna Sámuel Héliire, így van rendjén.

Fogadalomtétel, Isten színe előtt kimondott ígéretetek... Ezek a picik gyerekek is átéreztek jelentőségét, egy hangon, érthetően ismételték a Tiszteletes Úr után a szöveget, amit mindenki fejből tudott. Meghatottan hajtották le fejüket, mikor az iskola nyakkendője és sálja a nyakukba köttetett, ami ezentúl az összetartozás jelképe is, büszkén viselik.

Hálatelt szívvel gondoljuk, jó IDE tartozni.

Berecz Mariann (Flamm Flóra (1.b) szülője)